

XƏYANƏTİN KƏSİŞMƏSİ

(Əvvəli ötən saylarımızda)

* * *

Masudbəy fakültədən çıxıb yaxşı ovratla evə getdi. Son bir həftədə baş verən hadisələr onu tamamilə əldən salmışdı. Bu necə oldu? Visolənin qatil olmasına inana bilmirdi. Qısqançlığın qurbanı olan 21 yaşlı bir qızın cinayətə əl atması -inana bilmirdi.

İndi nə olacaq? Əgər günahı sübut olunacaqsa, Visolə həbs olunacaqmı? O başqa nə edibdir? Masudbəy Visolənin uzaq vilayətlərdən birində zəngin bir ailənin yeganə qızı olduğunu və atasının əlinin hər yerə çatmasını əvvəlcədən eşitmişdi və bilirdi. Əgər bu xəbər ona çatmış olsa idi, ata-anası iş-gücünü atıb, qızlarını xilas etməyə çalışardılar. Əlbəttə bunu edə bilərlər ...

Məntiqlə fikirləşdikdə, Visolədən başqa günahkar yox idi. Şərqiyyəni ölü vəziyyətində birinci görən Visolənin özündü. Masudbəy bir hüquqşünas kimi birinci şahidin əsil qatil tapılana qədər həmişə şübhəlilər siyahısında olduğunu yaxşı bilirdi.

Masudbəy tramvayın pəncərəsindən şəhərin möhtəşəm axşam mənzərəsini seyr edərək, o dəhşətli faciədən məlumat aldığı ilk anları xatırlamağa çalışdı.

Fayazla tez-tez universitetin idman kompleksində görüşər, birlikdə məşq etdikdən sonra Fəyaz yataqxanaya, Masudbəy isə evinə ailəsinin yanına qayırdı. Hər şənbə günü bu görüşlər adət halını aldığı üçün sonralar əvvəlcədən zənglənmədən də keçinirdilər.

Həmin günü Masudbəy idman zalında məşqinə artıq başlamışdı ki, Fəyaz bikiş vəziyyətdə gəldi. Onunla qısaca hal əhval tutaraq öz məşqinə başladı. Masudbəy özüylə məşğul olduğundan ona elə də əhəmiyyət vermədi. Trenajorda məşğul olan zaman Fəyaz darıxdığından özü yaxınlaşıb nəsə dedi, indi yadında qalmayıb. İkisini də telefonu eyni anda zəng çaldı.

Şərqiyyə həmin vaxt öz əcəli ilə üz-üzə qalmışdı. Tələbə yoldaşının əlindəki telefonda qızın qışqırtısı eşidildi. Hətta axıra kimi eşidilməyən söz hələ də qulağından getməmişdi: "Do..."

O, həqiqətənmə Daniyarın adını dilinə gətirmişdi? Axı "do" ilə başlayan sözlər azdımı? Onda saat doqquzdan keçmişdi.

Masudbəy nə qədər diqqətli və tədbirli olsa da o vaxt üçün iş görmürdü. Bunun üçün lazım gəlsə, dərəcə hətda gec gələr, bəzən isə hələ dərs başlamamış gələrdi, bu ənənə onun üçün böyük bir ağrı idi. Hətta buna görə tələbələr də onu bir iki dəfə tənbeh etmişdilər.

-Vaxt bizim sahədə çox vacibdi. Bunun üçün isə bütün işi öz vaxtında görməyi öyrən.

Masudbəy belə vaxtlarda, "Bəli, biz indi xoşbəxt insanlarıq, biz saat üzrə iş görmürük" deyərək vəziyyətdən çıxırdı.

İdman zalını tərk edən zaman Fəyaz əgər öz telefonunda saata baxmasaydı, görəsən bu fakt onun yadında qala bilərdimi?

"Aradan on-oniki dəqiqə keçmişdi ki, Visolə telefonla zəng etdi. Nədənə o da telefonda nə baş verdiyini bildirmədi. Niyə? Nədən qorxur? O nəyi gizlətdi? Niyə Visolə biz gəldikdən sonra Şərqiyyənin öldüyünü ona dedikdə ağladı? O əvvəlcə otaq yoldaşının ölümünə inanmırdımı? Əgər o günahkardırsa, cinayətə nə səbəb olub?

Görəsən, Visolə Fəyazı sevirdimi? Belə olsaydı, bu xəbər tezliklə tələbə yoldaşları arasında yayılar söz- söhbətə səbəb olardı".

Masudbəy şəhərdə böyümüşdü. Atası bir vaxtlar şəhər prokorruluğunda işləmiş, cinayətkar dəstə ilə qarşıdurma zamanı faciəvi şəkildə həlak olmuşdu. Buna görə də, oğul atasının yolu ilə getməyə, ədalətsizliyə və cinayətə qarşı mü-

povest

barizə aparmaq üçün hüquqşünas olmağı qarşısında məqsəd qoymuşdu. Anasının etirazlarına baxmayaraq bu sahəni seçmişdi. Öz gücü ilə ali məktəbə qəbul olmuşdu. Tələbəlik dövründə o həvəslə hüquqi biliklərə, təşəbbüskarlığına görə müəllimlərinin etibarını qazandı. Təcrübə zamanı fakültədə əldə etdiyi nəzəri bilikləri praktikada tətbiq etməyə çalışdı. Nəticə isə pis olmayırdı.

Bir neçə cinayət işinin açılışında müstəntiqin köməkçisi, əməliyyatçı sifətində iştirak etmişdi. Amma o zamanlar nə vaxtsa onun tələbə yoldaşlarından birinin sirli şəkildə öldürülməyini və bu prosesdə şahid qismində iştirak edə biləcəyini düşünməmişdi.

"Yaxşı, əgər həqiqətən biliklisizsə, özünüzü həqiqi hüquqşünas hesab edirsinizsə, sizin üçün bir tapmaca var, başınızı işlədin və mənə cavab verin!"

Evə gəldikdə artıq gec idi. Bu zaman bacısı evin təmizliyi ilə məşğul idi, anası mətbəxdə axşam yeməyi hazırlayırdı. Masudbəy öz otağına keçib, paltarını dəyişib zala keçdi və yorğun halda kresloya əyləşdi. Başını əlləri ilə tutaraq yəni-dən ağır düşüncələrə daldı.

Hələ də Şərqiyyənin dəhşətli qorxudan donub qalan baxışları, göm-göy göy-yərən sifəti, çarpayından aslı qalan qolları gözünün önündən getmirdi. Hətta bir neçə dəfə bütün bunlar yuxusuna da girmişdi. O qalxıb otaqda gəzdiyi zaman, anası daxil olaraq onu körpə uşaq kimi bağrına basdı.

-Oğlum gəldinizmi? -Masudbəy anasının tanış, mehriban səsinə xəbərdar idi. - Niyə bu qədər gec qaldınız? Olmuya soyuq dəyib. Xəstələnib eləsən, de həkimə özüm aparım.

Masudbəy sakitcə gülümsədi:

-Ana, mənə hələdəmi körpə uşaq hesab edirsiniz? Xəstələnsəm həkimə özüm gedərəm. Ancaq siz narahat olmayın, heç bir yerim ağrımır sapsağlamam.

-Qardaşım sevgi deyilən sağalmaz dərddə düşüb, - qonşu otaqdan söhbətə qoşulan bacısının səsi eşidildi.

-Az danışsan, - Masudbəy səsinə qaldiraraq dedi və sonra anasına tərəf döndü.

-Ana, növbəti dərslər artıq bitib. Yaxında sessiyaya, imtahanlara hazırlaşmaq lazımdı.

Anası başını bulayıb çıxdı. Təbii ki, baş verən hadisələr haqqında evdəkilərə məlumat verməzdi. Hadisəni danışsaydı anasının ürəyi qırılacaqdı. O "hüquqa" girəcəm deyəndə azmi müqavimət göstərmişdi?

Hər halda, Masudbəyin küçədəki sözləri evə gətirmək fikri yox idi. Yeri gəlmişkən bunları anasına desə onun vəhimə keçirəcəyini, bacısının isə baş ağrılıdır suallarına cavab vermək məcburiyyətində qalacaqdı, heç bir şeyi dəyişmirdi.

Axşam yeməyi söz-söhbətsiz keçdi. Dəstərxan yığırdırıldıqdan sonra Masudbəy adəti ilə bir az mütalə ilə məşğul oldu. Sonra televizorun pultunu əlinə alaraq xarici kanalları nəzərdən keçirdi. Hansısa rus kanallarından birində göstərilən dedektiv kinoya baxdığı zaman bacısı gəldi.

-Əkə, sizdə yalnız oğruluq cinayəti olur. Dərscədəmi ancaq bunları keçirirsiniz. Ondansa, ATVə qoy, indi serial başlayacaq.

(Davamı var)

Rüstəm CABBAROV

Tərcüməçi: Ədalət Məmmədov